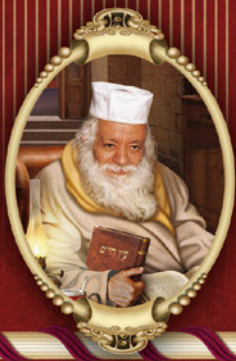

תפארת מרדכי

עלון שבועי • ע"ש המקובל הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכב"ץ

גיליון מס' 283 • פרשת כי תשא • יום שישי טו' אדר א' ה'תשפ"ב (16.2.2022) • לתרומות: 02-624-9000

הלכה

האסור והמוותר לומר בשבת

א. אסור לדבר דברי חול בשבת, והיינו בדברים שאסור לעשותם בשבת, כגון למחר אעשה כן, או למחר אסע במכונית, או אכתוב מכתב, או אקנה סחורה פלונית, או היאך אבנה הבית למחר. ואין הבדל בין מלאכות האסורות מן התורה, ובין איסורי שבות מדרבנן. וכן אין הבדל בין אם אומר כן לאחרי, או אומר כן בינו לבין עצמו, וכן אין הבדל בזה בין אם אומר זאת לשותפו או לבעל חנות, או לאדם אחר שאינו קשור כלל לענין. אבל דבר שמותר לעשותו בשבת באיזה אופן, מעיקר הדין מותר לדבר עליו בשבת. ב. אפילו בשיחת דברים בטלים אסור להרבות בשבת. ולכן גם בדברים שאין בהם שום זכר לעשיית מלאכה ולעסקים כלל, גם בהם צריך למעט בשבת. ודברי גנאי וקלות ראש, אסור אפילו בחול ואפילו מעט. ג. ראוי ונכון לכל מי שקדושת שבת קרובה ללבו שלא ידבר בה כי אם בדברי תורה ובדברים הצריכים לו. וכן אמרו חכמינו, וישבות ביום השביעי, מאי וישבות? ששבת מן הדיבור, שבכל יום ויום היה אומר: יהי כך וכך. ובשבת שלמו מעשי בראשית ופסק הדיבור. ועוד אמרו, שבת לה', מה הקדוש ברוך הוא שבת ממאמר, אף אתה שבות ממאמר. ד. המבקר את חבריו בשבת, אל יאמר לו שלום כדרכו בימות החול, אלא צריך לומר לו "שבת שלום", לקיים מה שנאמר "זכור את יום השבת לקדשו". ה. מי ששומע את אשתו המדברת דברי חול בשבת, אם יודע שאם יעיר לה תקבל ממנו, צריך להעיר לה בניחותא שהדבר אסור לפי ההלכה. אך אם לא תשמע לו, ועל ידי שיעיר לה יתבטל השלום בבית, יניח הדבר לפעם אחרת להסביר לה האיסור, שגדול השלום מאד. ו. חפצי שמים מותר לדבר בהם בשבת, ולכן מותר למכור את העליות לספר תורה, פתיחת ההיכל, והגבתה הספר תורה, אף אם עושים כן על-ידי הכרזה, וכל המרבה במחיר וזכה בעשיית המצוה. מאחר שאין המכירה לצורך אדם, אלא לצרכי מצוה. ז. מותר לומר בשבת אלך מחר למקום פלוני, גם אם כוונתו לנסוע לשם במכונית, שמאחר ולא מוציא בשפתו ענין הנסיעה, ורק מהרהר בה, אין בזה איסור של דיבור חול בשבת. ומותר לומר כן אפילו אם הוא נוסע לעיר אחרת, ובלבד שיאמר בלשון הליכה. ולדבר מצוה מותר. ח. מותר לדבר על מחיר חפץ שקנה, אם כבר שילם על החפץ, או אפילו אם עדיין לא שילם, אבל המחיר הוא קבוע, ואינו צריך לחשבו. אולם אם יודע שחבירו רוצה לקנות דבר מסויים, אסור לומר בשבת בכך וכך קניתי דבר זה, אבל אם אין חבירו מעוניין ברכישת הדבר, והוא משיח דברים בעלמא, כגון כך וכך עלה לי חפץ פלוני, מותר. וגם בזה ראוי להמנע מלדבר כן בשבת, וכמבואר. ט. לא יאמר אדם לחבירו בשבת להיות מוכן אצלו עם רכבו במוצאי-שבת כדי לקחתו, אבל מותר לומר לו זאת ברמיזה. ואם הוא לדבר מצוה מותר בכל אופן. י. השואל דבר מחבירו בשבת לא יאמר לו בלשון "הלוני", אפילו אם הוא לזמן מועט, אלא יאמר בלשון שאלה, או בלשון בקשה: תן לי. ומותר לסיים ולומר לו: ואחזור ואתן לך. (ההלכות מתוך ילק"ו)

מאמר הפרשה

איזו מתנה העניק מלאך המוות למושה רבינו?

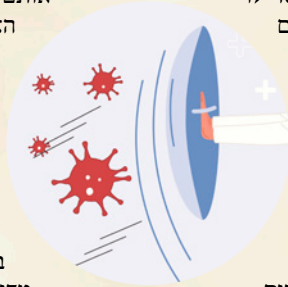
סוד אדיר שבכוחו לעצור מוות!

בכל פינה מארבע פינות הכפר, ויאמרו בכונת הלב את סדר פרשת הקטורת ומעשה הקורבנות. מיד עשו כן שלוש פעמים, לאחר מכן הורה להם רב אחא לעשות כסדר הזה גם בבתיהם של הנוטים למות ולהוסיף הפסוקים: "ויאמר ה' אל משה קח את המחתה ותן עליה אש וגו' ויקח אהרן וגו' ויעמוד בין המתים" וגו'. בני המקום עשו כדברי רב אחא, ומיד התבטל המוות והמגיפה פסקה. באותו הזמן שמעו בת קול שיצאה מהשמיים ואמרה לגזירות: "העצרו למעלה! שהרי דין שמיים לא שורה כאן, כיוון שהם יודעים איך לבטל אותו". ועוד אמרה הבת קול לרב אחא: "במקום לסלק את המוות, תחזיר אותם בתשובה, כי לא סתם בא להם הצרות האלו".

כששמע את זה רב אחא הכניס אותם לבתי כנסיות ודרש להם דברים כדורבנות שיחזרו בתשובה, וכן זכה להחזירם בתשובה, וקראו למקום הזה בתי מחסיה, וזה כפר טרשא וכל זה מאמירת הקטורת. אחים יקרים, אין מדובר כאן בספר מעשיות וסיפורים חלילה, מדובר בספר הזהר הקדוש! והזהר בא ללמדנו ולהורות לנו את החשיבות האדירה של פרשת הקטורת ומעשה הקורבנות אשר בכוח קריאתם לבטל את המוות וכל גזירות קשות. ובפרט אם יתארגנו מניינים של קוראי פרשת הקטורת ומעשה הקורבנות בכל קצות הארץ, ובכל עיר ועיר בארבע פינות העיר - לא תשרה באותו המקום מידת הדין, ויתבטלו בעזרת ה' יתברך כל הגזירות הקשות!

כמו כן נלמד מכאן את החשיבות העצומה שיש לקריאת פרשת הקטורת ומעשה הקורבנות לרפואת חולים, ואף אותם שכבר נוטים למות רחמנא ליצלן. ומה טוב אם יתמיד החולה עצמו בקריאת פרשת הקטורת פעמיים ביום - בבוקר ובין הערביים - בכונת הלב ובהתעוררות. ומצווה גדולה וזכות עצומה לכל אדם שיזכה לארגן מניינים של קוראי פרשת הקטורת בבתי החולים בארץ, כמה רפואה וישועה עשויות להימשך על ידי פעולה זו, ואשרי מי שישתדל בכך! [וגם אם זה נעשה באופן חד פעמי, יש לדבר חשיבות גדולה].

הגמרא בשבת (פח): אומר רבי יהושע בן לוי בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבונו של עולם, מה לילוד אשה בינינו? אמר להן: לקבל תורה בא. אמרו לפניו: חמודה גנוזה שגנוזה לך תתקע"ד [974] זורות קודם שנברא העולם, אתה מבקש ליתנה לבשר ודם? וקראו המלאכים לפני הקב"ה את הפסוקים (תהלים ח) "מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו. ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים". אחרי דין ודברים הודו מלאכי השרת לקב"ה, שנאמר "ה' אדנינו מה אדיר שמך" וגו' (תהלים ח), ובפעם הזאת לא כתוב "תנה הודך על השמים", מיד כל אחד ואחד נעשה לו אוהב, ומסר לו דבר, שנאמר (תהלים סח) עלית למרום שביט שבי לקחת מתנות באדם, בשכר שקראוך "אדם" [והשפילו אותך - רש"י] לקחת מתנות, ואף מלאך המוות מסר לו דבר, שנאמר (כמדובר זו) "ויתן את הקטורת ויכפר על העם", ואומר "ויעמד בין המתים ובין החיים" וגו', אי לאו דאמר ליה, מי הוה ידע?

הרי לפניך שמלאך המוות העניק מתנה למושה רבנו ע"ה, בזה שגילה לו את הסוד האדיר והנורא הטמון במעשה הקטורת שבכוחו לעצור את המוות.

רב אחא הלך לכפר טרשא, ובאותו הזמן היתה שם מגיפה, אך רב אחא לא ידע על כך דבר, והלך לבית בו היה צריך להתארח. בני הכפר אמרו זה לזה: אדם גדול בא לכאן, בואו ונלך אליו. באו ושאלו אותו: אתה לא חס על אובדננו? אמר להם רב אחא: מה הבעיה? אמרו לו, שמוגיפה קשה פרצה בכפר זה שבעה ימים והמוות הולך ומתרבה מדי יום ולא נחלש. אמר להם רב אחא: נלך מיד לבית הכנסת ונערוך תפילה גדולה לפני הקב"ה, שיבטל את הגזירה. בעוד הם הולכים לבית הכנסת, באו אל רב אחא ואמרו לו, שעוד שני אנשים מתו ועוד שניים נוטים למות. אמר רב אחא: אין השעה מתאימה עכשיו לעריכת תפילה, השעה דוחקת ביותר ויש לעשות דבר שבכוחו לעצור את המוות מיד, ומהו? יש לבחור ארבעים איש, את היותר זכאים מבני המקום, ולחלקם עשרה עשרה,

כניסה יציאה

18:06	16:52	ירושלים
18:08	17:09	תל אביב
18:08	17:12	באר שבע
18:04	17:05	צפת
18:43		ר"ת

לרפוש

עדנה בת אסתר | אורי בן מרים
ג'ורג יוסף בן ממה
זרע בר קיימא
אליון בן עדנה ומוריה בת מרים
דניאל בן אילה ושילת בת רבקה
אברהם ויפית בני אילנה

לע"נ

הרבנית שולמית רחל
שמואלית בת מזל
אסתר בת שמחה
דוד בן חנה
הרב מיכאל בן מייא
ר' יעקב בן לאה פנקר
שמואל בן רבקה

זוהר הפרשה מעטרת כפי מאת הגאון המקובל רבינו בנדרו שמואלי שליט"א

אהרון התכוון לטובה

ומיד הוציא את הנזמים שלהם בעצמם עד שהיו כמה אלפים ורובתם שהוציאו מנזמיהם שם.

מה פתיה מה כתוב **וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּצַר אוֹתוֹ בַּחֲרָט וְגו'.** אהרן לא אסתמר מאונן תרין חמימין דהוה גרישיהון דההוא ערב רב אהרן לא נשמר וזוהר מאותם שני חמימים שהיו בראשם של הערב רב שהם יוני"ס וימברו"ס בני בלעם. **חד מנייהו הנה קמיה, ואחרא הנה עביד פחרשו** אחד מהם היה לפניו של אהרן והשני עסק בכשופיו. **פיון דתרווייהו אתייעטו כחדא, נטלו ההוא דהבא, (חד) תרין שלישי בידא דחד, ושלישי בידא דאחרא. בגין דהכי אצטרוי פההוא זינא דחרישא** כיון שנתיעצו שניהנה כאחד, לקחו אותו זוהב, שני שלישי ביד האחת ושלישי ביד האחרת כיון שכך צריך באותו סוג של כישוף, וטעם לזה כי בחינת הזכר של הקלי"ה היא בחינת ב' שלישים שהם חב"ד תג"ד והנוק' של הקלי"ה רק שליש אחד שהוא הנה"י.

בכה רבי שמעון, אמר, אי חסידא קדישא, אהרן משיחא דאלהא רבא, בחסידותה נפלו כמה מעמא קדישא. ואנת לא הוית ידע לאסתמרא בכה רבי שמעון ואמר, אוי החסיד הקדוש אהרן משיח האל הקדוש בחסידותך כמה נפלו מהעם הקדוש ואתה לא היית יודע להשמר מהכשפים שלהם. **מהו עבדו, פד מטו שית שעתין, ויזמא הנה במתקלא** מה עשו אלו שני המכשפים כשהגיעו שש שעות של היום והיום היה במשקל כלומר באמצע היום ממש, **נטלו ההוא דהבא דפריקו מאזדיהון** לקחו את אותו הזהב שפרקו מאזניהם. **מאי טעמא בגין דמאן דאצטרוי למעפד חרישא, לא בעי למיחס עיניו על ממונא** מדוע פרקו את הנזמים מאזניהם, כי מי שרוצה לעשות כשוף אסור לחוס עינו על ממונו. **ואנון אמרי, שעתא קיימא לו, אי אנו לא מעפדין, לאו שעתא למיחס על דהבא** והם אמרו, השעה עומדת לנו אם אנו לא נתעכב ולא נמתין עד שיבא משה, אין זה הזמן לחוס על הזהב, **מיד ויתפרקו כל העם. מאי ויתפרקו** מדוע אמר ויתפרקו היה צריך לומר ויביאו. **כמה דאת אמר כמו שכתוב (מלכים א ט) מפרק הרים ומשבר סלעים, דחבילו ונתברו אזדיהו שפירושו שחבלו ושברו את אזניהם כדי להביא מיד את הנזמים. בכה פמקמקמין ואמר אי עמא קדישא אי עמא קדישא, דקדישא בריה הוא בכה**

רשב"י כמקודם ואמר אוי עם קדוש של הקב"ה שנתתפו בלבם עם הערב רב. **עד השתא, הוה אתפפיין אנון ערב רב והשתא קמו ובעו עובדא, לאתקפא לסטרא אחרא** עד עכשיו הערב רב היו נכנעים ועכשיו קמו ורצו לעשות מעשה לחזק את הסטרא אחרא. **אמרו, או נהא פלנא עמא חדא, ונהוי בכללא עמכון** אמרו הערב רב או נהיה כולנו עם אחד ונהיה בכלל עמכם, **או יהא לו מאן דיהך קמנא, כמה דיהך אלהכון קמיכון** או שיהיה לנו מי שילך לפנינו כמו שאלהיכם הולך לפניכם. **אמר אהרן, חס ושלום דאלין ושתתפון בעמא קדישא, למיהוי פלא פללא חדא** אמר אהרן ח"ו שאלה ישתתפו בעם הקדוש להיות כולם בכללות אחת, **ולא יתערבון עמא קדישא בעמא דא, פללא חדא, אלא טב איהו לאפרשא לון מגו עמא קדישא, עד דיימי משה** ולא יתערבו העם הקדוש בעם הזה בכללות אחת אלא מוטב יהיה להפריש אותם ולהפרידם מתוך העם הקדוש עד שיבא משה. **ואהרן לטב אתפנון, אלא סגיאין הוה משיחאל דאשתתפו בדייהו בלבא** ואהרן נתכוון לטוב, אלא שרבים היו מישראל שהשתתפו עמם בלבם. **וגיין פה, פד אתא משה, אצטרוי לברא וללפנא לעמא קדישא מההוא חובא, ואשקי לון שקי, עד דאתבריי לך קצ"ב ע"א) פלהו ולא אשתאר בהו פסולת פלל** ולכן כשבא משה היה צריך לברר וללבן את העם הקדוש מאותו חטא והשקה אותם שיקי מאותם המים שפירז בתוכם את האפר של העגל עד שנתבררו כולם ולא נשאר בהם פסולת כלל. **אמר לון אהרן, (שמות לב) פרקו נזמי הזהב, וכי לא הוה לון דהבא אחרא** אמר להם אהרן פרקו נזמי הזהב, ושואל הוה"ק וכי לא היה להם זהב אחר. **אלא אמר אהרן, בעוד דאית לון קטטה בגנייהו ובגשייהו, יתעקבון, ובין פה יתי משה** אלא אמר אהרן, בעוד שיהיה להם ריב עם בניהם ונשותיהם שיבקשו מהם את התכשיטים שלהם ולא ירצו ליתן להם, בתוך כך יתעכבו, ובין כך יבא משה. **תא חזי, תגינן בא וראה, למדנו בקידושין (דף ע"ו) קשים גרים לישראל כספחת בבשר החי, פל שכן אליו, דלא הוה גרים פדקא אות. אנון מה עבדו, ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם, כמה אלפי ורבון הוה מנזמיהון תמן.** ק"ו אלה שלא היו גרים כראוי הם הערב רב, מה עשו ויתפרקו כל העם וכו' ראו שהשעה משחקת להם אמרו אין זמן לילך לנשים ולבנות אלא אנתם לא נסמוך עליהם

מעשה לשבת

טיסת הכפרות בשמי ישראל

הרב יהודה פתיה זצוק"ל, ידע שמצב היהודים בארץ ישראל בסכנה ממשית, מה גם שהמופתית הערבי שיתף פעולה עם הנאצים כדי לעזור להם לאתר את בתי היהודים, כדי להקל עליהם את הטבח ביהודים, ולכן החליט לעשות מעשה נועז ומקורי מתוך מטרה לפרוש רשת הגנה ושמירה על כלל ישראל: "טיסת כפרות" בשמי הארץ שתחסום כל גישה ופלישה עם פיטום הקטורת הארוך ושבעה כורתי ברית ועוד...

רבינו הקדוש, חכר [השכיר] מהאנגלים מטוס בריטי ששילם עליו אבא של רבי מנחם כהן, והעלו עליו 7 מגדולי המקובלים בארץ, עם לולי תרנגולות. כשהמטוס הגיע לשמי הארץ, עמדו המקובלים מול דלת המטוס הפתוחה, שחטו את התרנגולות והקזו את זמן על גבולות הארץ.

הטייס חג כמה פעמים סביב גבולות הארץ, על פי בקשתו של הרב פתיה, ובכל הזמן הזה המקובלים שחטו ושפכו את דם התרנגולות על אדמת ישראל, כדי ליצור מעגל דמים שדרכו אף גורם עוין לא יוכל לחדור לחילה.

והנה יש מנהג בערב יום הכיפורים, לעשות לאדם כפרות עם תרנגול, ששוחטים את התרנגול ואומרים זה התרנגול ילך למיתה, ואתה תלך לחיים טובים ולשלום. הרב פתיה ידע שלא ניתן לעשות טקס פרטי כזה לכל אדם מישראל, לכן הגה את הטקס כפרות בשמי הארץ, כדי שהתרנגולות ילכו כפרה על עם ישראל ודמים המפוזר בגבולות הארץ, לא יאפשר חדירת אויב. בעיתון ג'רוזלם פוסט מתאריך (35/8/41) התקיים ראיון עם הטייס, שביצע את טיסת הכפרות, ששמו "ויין ואן ליד" - שהיה בעצמו ממוצא יהודי, וסיפר בהתרגשות על אותה טיסה שהיתה המזורה בחייו, ושבה היה עד ל"מנהגים המוזרים של היהודים" - מנהגים שלא הכיר, וסיפר בזעזוע על המראה הקשה של המקובלים המבוגרים לבושים בחליפותיהם השחורות ומכוסים בדם של התרנגולות, שניתז עליהם בעקבות זרמי האויר שהגיעו מדלת המטוס הפתוחה. מדבריו של הטייס: "דם התרנגולים היה אמור להיות מותז לכל אורך המסלול, ולכן הסירו את אחד מפתחי ההטענה, ונפרשה רשת על הפתח כדי למנוע את נפילת הרבנים החוצה".

בשעת הטיסה קראו הרבנים פרקי תהילים, והמשיכו להתפלל ולסחוט את דם התרנגולים מחוץ למטוס. בסוף הטיסה חזרו כולם להרים את הכלובים, כאשר גופות התרנגולים מתפזרות על רצפת המטוס. הטייס מספר ששאר חבריו הטייסים צחקו ולגלגו לו "אתה והתרנגולים שלך..."

והנה כשלושה שבועות אחרי "טיסת הכפרות", רומל נסוג והובס, ועם ישראל ניצל מפלישת הנאצים... הטייס פגש שוב את חבריו בחדר האוכל בתחושת נצחון, ואמר להם: "נו, מה עכשיו אתם חושבים על התרנגולים שלי? הטייסים השתתקו. "אני עצמי לא הייתי מאמין לסיפור הצלה כזה - לולא אני עצמי השתתפתי בו!"

ימים ספורים אחרי נסיגת הנאצים נפטר רבינו הקדוש לבית עולמו, אחרי שסיים את משימתו להציל את עם ישראל, אך לא זכה בעצמו לראות את פירות מעשיו. בדיוק כאשר הצבא השמיני של הגנרל מונטגומרי ניצח במערכה, נפטר הרב בשקט בירושלים בסוף 1942.

סיום ימי השובבי"ם

בימים אלו בהם העולם כולו כמתח נורא ואין איש יודע מה ילד יום חובבה גדולה למהר ולשוב בתשובה שלימה לפני אבינו שבשמים ולעורר רחמי שמים מרוכים בעבור כלל ישראל, ובפרט בימי השובבי"ם המסוגלים ביותר לתשובה לכן החלטנו בס"ד לערוך, ברוב עם את סדר הכולל תיקונים ופדיונות לעונות קלים וחמורים כפי הסדר שחבר הרש"ש זלה"ה להקל על השבים שאינם יכולים להתענות את כל סדר התעניות שכתב רבינו האר"י בשער רוח הקודש

תיקון הכעס
ותיקון כיבוד אב ואם
התיקון התקיים ע"פ סדר כוונות הרש"ש זיע"א

התיקון התקיים אי"ה בישיבתינו הקדושה רח' שלח 6
ביום חמישי ט"ז אדר א' התשפ"ב (17.02.22)
בשעה 12:30 בדיוק

עמוד 100 גרס